

**ÚMLUVA
O VZÁJEMNÉ SPRÁVNÍ POMOCI
V DAŇOVÝCH ZÁLEŽITOSTECH**

**Text je upraven ustanoveními Protokolu, kterým se mění
Úmluva o vzájemné správní pomoci v daňových záležitostech
a který vstoupil v platnost 1. června 2011**

PREAMBULE

Členské státy Rady Evropy a členské země Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj (OECD), signatáři této Úmluvy,

s ohledem na rozvoj mezinárodního pohybu osob, kapitálu, zboží a služeb, který i přes své významné přínosy zvýšil možnosti vyhýbání se daňovým povinnostem a daňových úniků, a proto vyžaduje větší míru spolupráce daňových orgánů,

s ohledem na to, že vítají různé snahy, které se v posledních letech objevily na mezinárodní úrovni v oblasti boje proti vyhýbání se daňovým povinnostem a proti daňovým únikům, ať už bilaterální či multilaterální,

s ohledem na to, že koordinované úsilí mezi státy je nezbytné za účelem podpory všech forem správní pomoci v záležitostech týkajících se daní jakéhokoliv druhu, a to při současném zajištění účinné ochrany práv daňových poplatníků,

s ohledem na to, že mezinárodní spolupráce může hrát zásadní roli při podpoře správného stanovení daňové povinnosti a při napomáhání daňovým poplatníkům v ochraně jejich práv,

s ohledem na to, že základní principy, podle kterých má každá osoba nárok na to, aby její práva a povinnosti byly určeny v souladu s řádným právním postupem, by měly být ve všech státech uznány jako vztahující se na daňové věci, a s ohledem na to, že státy by se měly snažit chránit legitimní zájmy daňových poplatníků, včetně patřičné ochrany proti diskriminaci a dvojímu zdanění,

proto vzhledem k přesvědčení, že státy by měly provádět opatření nebo poskytovat informace s ohledem na nutnost ochrany důvěrnosti informací a při zvážení mezinárodních nástrojů pro ochranu soukromí a toků osobních údajů,

s ohledem na to, že se rozvinulo prostředí umožňující spolupráci a je vhodné, aby byl k dispozici multilaterální nástroj, který by co největšímu počtu států umožnil využít nového kooperativního prostředí a zároveň vedl k implementaci nejvyšších mezinárodních standardů spolupráce v daňové oblasti,

s ohledem na to, že mají zájem uzavřít Úmluvu o vzájemné správní pomoci v daňových věcech,

se dohodly následovně:

ČÁST PRVNÍ ROZSAH ÚMLUVY

Článek 1

Předmět Úmluvy a osoby, na které se Úmluva vztahuje

- (1) Smluvní strany si jsou podle Kapitoly IV povinny poskytovat vzájemnou správní pomoc v daňových záležitostech. Tato pomoc může v případě potřeby rovněž zahrnovat opatření přijatá soudními orgány.
- (2) Tato správní pomoc zahrnuje:
 - a) výměnu informací, včetně souběžných daňových šetření a účasti na daňových šetřeních v zahraničí,
 - b) pomoc při vymáhání, včetně předběžných opatření a
 - c) doručování dokumentů.
- (3) Smluvní strana je povinna poskytovat správní pomoc bez ohledu na to, zda je dotčená osoba rezidentem či občanem této smluvní strany nebo jiného státu.

Článek 2

Daně, na které se Úmluva vztahuje

- (1) Tato Úmluva se vztahuje na:
 - a) daně ukládané některou ze smluvních stran, a to:
 - (i) daně z příjmů nebo zisku,
 - (ii) daně z kapitálových výnosů, které jsou ukládány odděleně od daní z příjmů nebo zisku,
 - (iii) daně z čistého jmění;
 - b) daně, a to:
 - (i) daně z příjmů, zisku, kapitálových výnosů nebo čistého jmění, které jsou ukládány územně samosprávnými celky nebo místními orgány smluvní strany,
 - (ii) povinné příspěvky na sociální zabezpečení splatné ve prospěch státu nebo institucí sociálního zabezpečení zřízených podle veřejného práva,
 - (iii) daně ostatních kategorií, s výjimkou cel, ukládané smluvní stranou, a to
 - A. daně z pozůstalosti, dědické nebo darovací daně,
 - B. daně z nemovitostí,
 - C. daně ze spotřeby, například daně z přidané hodnoty nebo daně z obratu,

- D. zvláštní daně ze zboží a služeb – například spotřební daně,
- E. daně z provozování nebo vlastnictví motorových vozidel,
- F. daně z užívání nebo vlastnictví movitého majetku jiného než motorových vozidel,
- G. jiné daně;

(iv) daně v jednotlivých kategoriích uvedených výše v pododstavci 3, které jsou ukládány územními samosprávnými celky nebo místními orgány smluvní strany.

(2) Stávající daně, na které se Úmluva vztahuje, jsou uvedeny v Příloze A, a to podle kategorií uvedených v odstavci 1.

(3) Smluvní strany jsou povinny uvědomit generálního tajemníka Rady Evropy nebo generálního tajemníka OECD (dále jen „depozitáři“) o jakékoliv změně, která by měla být provedena v Příloze A v důsledku úpravy seznamu uvedeného v odstavci 2. Tato změna nabyde účinnosti prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců od data přijetí tohoto oznámení depozitářem.

(4) Úmluva se rovněž vztahuje na jakékoliv stejné či v zásadě podobné daně (od zavedení těchto daní), které budou ukládány smluvním státem po datu, kdy Úmluva pro danou smluvní stranu vstoupí v platnost, a to vedle nebo místo stávajících daní uvedených v Příloze A; v takovém případě je předmětná smluvní strana povinna uvědomit o zavedení příslušné daně jednoho z depozitářů.

ČÁST DRUHÁ VŠEOBECNÉ DEFINICE

Článek 3 Definice

(1) Pokud z kontextu nevyplývá jinak, rozumí se pro účely této Úmluvy:

a) výrazem „dožadující stát“ a výrazem „dožádaný stát“ smluvní strana, která dožaduje správní pomoc v daňových záležitostech, a smluvní strana, která je dožádána o poskytnutí této pomoci;

b) výrazem „daň“ jakákoliv daň či příspěvek na sociální zabezpečení, na které se podle článku 2 Úmluva vztahuje;

c) výrazem „daňová pohledávka“ jakákoliv částka daně (včetně úroků z této částky, souvisejících správních pokut a nákladů spojených s vymáháním), která je splatná a dosud neuhrazená;

d) výrazem „příslušný orgán“ osoby a úřady uvedené v Příloze B;

e) výrazem „občané“ s ohledem na smluvní stranu Úmluvy:

(i) všechny fyzické osoby s občanstvím dané smluvní strany a

(ii) všechny právnické osoby, partnerships, sdružení a jiné entity, které svůj status odvozují od platných zákonů dané smluvní strany.

S ohledem na každou smluvní stranu, která pro tento účel učinila prohlášení, budou výše uvedené výrazy vykládány tak, jak jsou definovány v Příloze C.

(2) Při provádění Úmluvy určitou smluvní stranou pak bude mít výraz nedefinovaný v této Úmluvě význam, který má podle právních předpisů této smluvní strany ve věci daní, na které se vztahuje tato Úmluva, pokud z okolností nevyplývá jinak.

(3) Smluvní strany jsou povinny uvědomit jednoho z depozitářů o změně, která má být provedena v Přílohách B a C. Tato změna nabyde účinnosti prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců od data přijetí tohoto oznámení příslušným depozitářem.

ČÁST TŘETÍ FORMY POMOCI

Hlava I

Výměna informací

Článek 4

Všeobecné ustanovení

- (1) Smluvní strany budou sdílet jakékoliv informace, především pak informace uvedené v této části, u kterých se lze důvodně domnívat, že jsou významné pro správu nebo vymáhání jejich vnitrostátních právních předpisů týkajících se daní upravovaných Úmluvou.
- (2) Zrušen
- (3) Smluvní strana je oprávněna na základě písemného prohlášení adresovaného některému z depozitářů uvést, že podle vnitrostátního práva této smluvní strany mohou její úřady informovat rezidenta či občana dané smluvní strany před předáním informací, které se dané osoby týkají, a to v souladu s články 5 a 7.

Článek 5

Výměna informací na žádost

- (1) Na žádost dožadujícího státu je dožádaný stát povinen poskytnout dožadujícímu státu informace uvedené v článku 4, které se týkají určitých osob nebo transakcí.
- (2) Pokud nejsou informace dostupné v daňových spisech dožádaného státu dostatečné pro to, aby mu umožnily vyhovět žádosti o informace, přijme daný stát všechna potřebná opatření k tomu, aby dožadujícímu státu dožádané informace poskytl.

Článek 6

Automatická výměna informací

Pro stanovené kategorie a v souladu s postupy, které budou stanoveny vzájemnou dohodou, si budou dvě a více smluvních stran automaticky vyměňovat informace uvedené v článku 4.

Článek 7

Spontánní výměna informací

- (1) Smluvní strana z vlastního podnětu předá druhé smluvní straně informace, o nichž se dozvěděla, za následujících okolností:
 - a) prvně jmenovaná smluvní strana má důvod domnívat se, že u druhé smluvní strany může docházet ke snížení daňového výnosu;

b) daňový subjekt získá snížení daně nebo osvobození od daně v prvně jmenované smluvní straně, které by mohlo vést ke zvýšení daně nebo daňové povinnosti v druhé smluvní straně;

c) obchody mezi daňovým subjektem jedné smluvní strany a daňovým subjektem druhé smluvní strany jsou uzavírány přes jednu nebo více zemí způsobem, který může vést ke snížení daně v jedné či druhé smluvní straně, případně v obou smluvních stranách;

d) smluvní strana důvodně předpokládá, že snížení daně mohlo vzniknout umělými převody zisků mezi spojenými osobami;

e) informace poskytnuté smluvní straně druhou smluvní stranou umožní získání informací, které mohou být významné pro zjištění a stanovení daní u druhé smluvní strany.

(2) Každá smluvní strana je povinna přijmout taková opatření a provést takové postupy, které budou nezbytné pro zajištění toho, aby byly informace uvedené v odstavci 1 dostupné k předání druhé smluvní straně.

Článek 8 *Souběžná daňová šetření*

(1) Dvě a více smluvních stran budou na žádost kterékoliv z nich společně jednat o stanovení případů a postupů pro souběžná daňová šetření. Každá oslovená smluvní strana rozhodne o tom, zda má zájem účastnit se souběžného daňového šetření či nikoliv.

(2) Pro účely Úmluvy souběžné daňové šetření označuje ujednání dvou a více smluvních stran o tom, že souběžně a v rámci svých území prošetří daňovou situaci osoby nebo osob, u kterých mají tyto smluvní strany společný nebo související zájem, a to s cílem vyměňovat významné informace, které takto získají.

Článek 9 *Daňová šetření v zahraničí*

(1) Na žádost příslušného orgánu dožadujícího státu může příslušný orgán dožádaného státu umožnit zástupcům příslušného orgánu dožadujícího státu účastnit se určité části daňového šetření v dožádaném státě.

(2) Pokud je žádosti vyhověno, je příslušný orgán dožádaného státu povinen co nejdříve příslušnému orgánu dožadujícího státu oznámit čas a místo šetření, úřad nebo úřední osobu pověřenou provedením šetření a postupy a podmínky vyžadované dožádaným státem pro provedení šetření. Všechna rozhodnutí týkající se provádění daňového šetření budou učiněna dožádaným státem.

(3) Smluvní strana je oprávněna informovat jednoho z deponitářů o svém záměru obecně nepřijímat žádosti uvedené v odstavci 1. Takové prohlášení může být učiněno či staženo kdykoliv.

Článek 10 *Protichůdné informace*

Pokud jedna smluvní strana obdrží od druhé smluvní strany informace o daňové situaci určité osoby, které se jí jeví jako protichůdné vůči informacím, které již má, uvědomí o tom smluvní stranu, která dané informace poskytla.

HLAVA II
Pomoc při vymáhání

Článek 11
Vymáhání daňových pohledávek

(1) Na žádost dožadujícího státu je dožádaný stát v souladu s články 14 a 15 povinen přijmout kroky nezbytné pro vymáhání daňových pohledávek prvně jmenovaného státu, jako kdyby se jednalo o jeho vlastní daňové pohledávky.

(2) Odstavec 1 se uplatní pouze na daňové pohledávky, které tvoří předmět dokladu umožňujícího jejich vymáhání v dožadujícím státě a, pokud se zúčastněné smluvní strany nedohodly jinak, které nejsou napadeny.

Pokud se však daná pohledávka týká osoby, která není rezidentem dožadujícího státu, odstavec 1 se uplatní pouze v případě, že danou pohledávku již nelze napadnout, pokud se zúčastněné smluvní strany nedohodly jinak.

(3) Povinnost poskytnout pomoc při vymáhání daňových pohledávek týkajících se zesulé osoby nebo pozůstalosti této osoby se omezuje na hodnotu pozůstalosti nebo majetku získaného jednotlivými příjemci dané pozůstalosti, a to v závislosti na tom, zda má být pohledávka vymáhána z pozůstalosti nebo od jejích příjemců.

Článek 12
Předběžná opatření

Na žádost dožadujícího státu je dožádaný stát povinen s ohledem na vymáhání daně přijmout předběžná opatření, a to i v případě, že je daná pohledávka napadena nebo dosud není předmětem dokladu umožňujícího její vymáhání.

Článek 13
Dokumenty doplňující žádost

(1) K žádosti o správní pomoc podle této části budou přiloženy následující dokumenty:

a) prohlášení o tom, že daňová pohledávka se týká daně, na kterou se vztahuje Úmluva, a v případě vymáhání, že v souladu s čl. 11 odst. 2 daňová pohledávka není nebo nemůže být napadena,

b) úřední kopie dokladu umožňujícího vymáhání v dožadujícím státě a

c) jakýkoliv další dokument nezbytný pro vymáhání nebo pro přijetí předběžných opatření.

(2) Doklad umožňující vymáhání v dožadujícím státě bude zpravidla, v souladu s ustanoveními platnými v dožádaném státě, přijat, uznán, doplněn nebo nahrazen co nejdříve po datu přijetí žádosti o pomoc, a to prostřednictvím dokladu umožňujícího vymáhání v dožádaném státě.

Článek 14 *Lhůty*

- (1) Otázky týkající se lhůty, po jejímž uplynutí již nelze daňovou pohledávku vymáhat, se řídí právem dožadujícího státu. Žádost o pomoc obsahuje podrobnosti týkající se této lhůty.
- (2) Úkony provedené při vymáhání dožádaným státem v rámci plnění žádosti o pomoc, které by v souladu s právním řádem tohoto státu vedly ke stavění nebo přerušení lhůty uvedené v odstavci 1, budou mít tento účinek i podle právního řádu dožadujícího státu. Dožádaný stát je povinen o těchto úkonech informovat dožadující stát.
- (3) V žádném případě není dožádaný stát povinen vyhovět žádosti o pomoc, která je zaslána po uplynutí lhůty patnácti let od data původního dokladu o vymahatelnosti pohledávky.

Článek 15 *Přednost*

Daňová pohledávka, při jejímž vymáhání je poskytována pomoc, nebude mít v dožádaném státě přednost zvláště udělovanou daňovým pohledávkám tohoto státu, a to ani v případě, že použitý postup vymáhání je stejný jako postup, který je uplatňován na vlastní daňové pohledávky tohoto státu.

Článek 16 *Posečkání úhrady*

Dožádaný stát může povolit posečkání úhrady daně, nebo úhradu formou splátek, pokud jeho právní předpisy nebo správní praxe takový postup za obdobných okolností umožňují, avšak bude o tom nejprve informovat dožadující stát.

HLAVA III *Doručování dokumentů*

Článek 17 *Doručování dokumentů*

- (1) Na žádost dožadujícího státu je dožádaný stát povinen doručit adresátovi dokumenty, a to včetně dokumentů týkajících se soudních rozhodnutí, vydané v dožadujícím státě a související s daněmi, na které se vztahuje Úmluva.
- (2) Dožádaný stát je povinen uskutečnit doručení dokumentů
 - a) způsobem stanoveným jeho vnitrostátními právními předpisy pro doručování dokumentů podstatně obdobné povahy,
 - b) pokud možno způsobem požadovaným ze strany dožadujícího státu nebo způsobem, který co nevíce odpovídá tomuto způsobu a je možný podle jeho vnitrostátních právních předpisů.
- (3) Smluvní strana může uskutečnit doručení dokumentů přímo prostřednictvím pošty osobě, která se nachází na území jiné smluvní strany.
- (4) Žádná ustanovení Úmluvy nebudou vykládána tak, že ruší účinnost doručení dokumentů učiněného smluvní stranou v souladu s jejími zákony.

(5) Pokud je dokument doručen v souladu s tímto článkem, není nezbytné, aby k němu byl přiložen překlad. Pokud se zdá být zřejmé, že adresát nerozumí jazyku dokumentu, zajistí dožádaný stát jeho překlad, případně vyhotovení jeho shrnutí do svého úředního jazyka nebo do jednoho ze svých úředních jazyků. Popřípadě může požádat dožadující stát, aby zajistil překlad daného dokumentu do jednoho z úředních jazyků dožádaného státu, Rady Evropy nebo OECD nebo k němu přiložil shrnutí v jednom z těchto jazyků.

ČÁST ČTVRTÁ

USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE VŠECH FOREM POMOCI

Článek 18

Informace, které mají být poskytnuty dožadujícím státem

- (1) Žádost o pomoc zpravidla obsahuje
- a) určení orgánu nebo úřadu, který inicioval žádost podanou příslušným orgánem;
 - b) jméno, adresu nebo další detaily, které by mohly napomoci identifikaci osoby, jíž se žádost týká,
 - c) v případě žádosti o informace formu, ve které mají být informace podle pokynů dožadujícího státu poskytnuty, aby vyhovovaly jeho potřebám,
 - d) v případě žádosti o pomoc při vymáhání nebo o opatření k zajištění daní povahu předmětné daňové pohledávky, složky daňové pohledávky a aktiva, ze kterých je možné tuto daňovou pohledávku uspokojit,
 - e) v případě žádosti o doručení dokumentů povahu a předmět dokumentů, které mají být doručeny,
 - f) informaci, zda je v souladu s právními předpisy a správní praxí dožadujícího státu a zda je oprávněná na základě požadavků čl. 21 odst. 2 písm. g).
- (2) Jakmile se dožadující stát dozví o jakýchkoliv dalších informacích, které jsou pro žádost o pomoc významné, předá je dožádanému státu.

Článek 19

zrušen

Článek 20

Odpověď na žádost o pomoc

- (1) Pokud je žádosti o pomoc vyhověno, je dožádaný stát povinen dožadující stát neprodleně informovat o přijatých opatřeních a o výsledku pomoci.
- (2) Pokud je žádost zamítnuta, je dožádaný stát povinen dožadující stát o daném rozhodnutí a jeho důvodu neprodleně informovat.
- (3) Pokud v žádosti o informace dožadující stát uvedl formu, ve které mají být informace poskytnuty, a dožádaný stát může požadavku vyhovět, poskytne dožádaný stát tyto informace v požadované formě.

Článek 21

Ochrana osob a omezení povinnosti poskytovat pomoc

- (1) Žádné ustanovení Úmluvy nebude mít vliv na práva zaručená osobám na základě právních předpisů či správní praxe dožádaného státu.
- (2) S výjimkou článku 14 nebude Úmluva vykládána tak, že ukládá dožádanému státu povinnost:
- a) provádět opatření v rozporu s jeho vnitrostátními právními předpisy nebo správní praxí, případně v rozporu s právními předpisy nebo správní praxí dožadujícího státu,
 - b) provádět opatření, která by byla v rozporu s veřejným pořádkem,
 - c) poskytovat informace, které nelze získat podle jeho vnitrostátních právních předpisů nebo správní praxe, případně podle právních předpisů nebo správní praxe dožadujícího státu,
 - d) poskytovat informace, které by vedly ke zveřejnění obchodního, průmyslového nebo profesního tajemství, obchodního postupu, případně informací, jejichž zveřejnění by bylo v rozporu s veřejným pořádkem,
 - e) poskytovat správní pomoc, pokud a v rozsahu, ve kterém se domnívá, že zdanění v rámci dožadujícího státu je v rozporu se všeobecně uznávanými daňovými principy nebo smlouvou o zamezení dvojímu zdanění, případně v rozporu s jinou smlouvou, kterou dožádaný stát uzavřel s dožadujícím státem,
 - f) poskytovat správní pomoc za účelem provádění či vymáhání daňového právního předpisu dožadujícího státu nebo požadavku s tím souvisejícího, pokud předmětné ustanovení za stejných okolností diskriminuje občany dožádaného státu ve srovnání s občany dožadujícího státu,
 - g) poskytovat správní pomoc, pokud dožadující stát neuplatnil všechna přiměřená opatření dostupná podle jeho právních předpisů nebo správní praxe. Výjimkou jsou případy, kdy by uplatnění těchto opatření bylo nepřiměřeně obtížné,
 - h) poskytovat správní pomoc v případech, kdy by správní pomoc pro daný stát byla zjevně nepřiměřená s ohledem na přínosy získané dožadujícím státem.
- (3) Pokud je ze strany dožadujícího státu vznesena žádost o informace v souladu s Úmluvou, je dožádaný stát povinen přijmout opatření pro získání dožádaných informací, ačkoliv nemusí tyto informace potřebovat pro své vlastní daňové účely. Povinnost obsažená v předcházející větě podléhá omezením obsaženým v Úmluvě, avšak tato omezení, především včetně omezení uvedených v odstavcích 1 a 2, nebudou v žádném případě vykládána tak, že dožádaný stát je oprávněn odmítnout poskytnutí informací pouze z toho důvodu, že na jejich získání nemá žádný vnitrostátní zájem.
- (4) V žádném případě nebude Úmluva, především včetně odstavců 1 a 2, vykládána tak, že dožádaný stát je oprávněn odmítnout poskytnutí informací pouze z toho důvodu, že jsou dané informace v držení banky, jiné finanční instituce, mandátáře nebo osoby jednající na základě zastoupení či zmocnění, případně z toho důvodu, že se týkají vlastnických podílů v určité osobě.

Článek 22

Mlčenlivost

(1) Jakékoliv informace získané některou smluvní stranou podle Úmluvy budou považovány za důvěrné a budou podléhat stejné ochraně jako informace získané podle vnitrostátního práva dané smluvní strany, a to v rozsahu nutném pro zajištění nezbytné úrovně ochrany osobních údajů v souladu se zárukami uvedenými poskytující smluvní stranou na základě požadavků vnitrostátního práva této smluvní strany.

(2) Tyto informace budou v každém případě poskytnuty pouze osobám či orgánům (včetně soudů a správních nebo kontrolních orgánů), které se zabývají zjišťováním, stanovením a zabezpečením úhrady daní, vymáháním právních předpisů nebo soudním stíháním v daňových otázkách, posuzováním odvolání ve vztahu k daním příslušné smluvní strany, případně mají odpovědnost za dohled nad výše uvedenými záležitostmi. Poskytnuté informace mohou využívat pouze výše uvedené osoby a orgány, a to výhradně pro dané účely. Bez ohledu na odstavec 1 mohou výše uvedené subjekty příslušné informace poskytovat při veřejných soudních řízeních nebo soudních rozhodnutích týkajících se předmětných daní.

(3) Pokud určitá smluvní strana uplatnila výhradu upravenou v čl. 30 odst. 1 písm. a), není jiná smluvní strana, která tyto informace od dané smluvní strany obdrží, oprávněna použít tyto informace pro účely daně náležející do kategorie, která je předmětem výhrady. Podobně pak smluvní strana, která danou výhradu uplatňuje, nebude používat informace získané podle Úmluvy pro účely daně náležející do kategorie, která je předmětem výhrady.

(4) Bez ohledu na odstavce 1, 2 a 3 mohou být přijaté informace využity i pro jiné účely, pokud lze takové informace pro tyto jiné účely využít podle právních předpisů poskytující smluvní strany a příslušný orgán této smluvní strany takové užití schválí. Informace poskytnuté jednou smluvní stranou druhé smluvní straně mohou být touto druhou smluvní stranou předány třetí smluvní straně, a to na základě předchozího souhlasu příslušného orgánu prvně jmenované smluvní strany.

Článek 23

Řízení

(1) Řízení o opatřeních přijatých podle Úmluvy dožádaným státem budou vedena pouze příslušným úřadem tohoto dožádaného státu.

(2) Řízení o opatřeních přijatých podle Úmluvy dožadujícím státem, především pak ta, která se v oblasti vymáhání týkají existence či výše daňové pohledávky nebo dokladu umožňujícího její vymáhání, budou vedena pouze příslušným úřadem tohoto dožadujícího státu. Pokud jsou tato řízení zahájena, dožadující stát je povinen informovat dožádaný stát, který pozastaví svůj postup až do rozhodnutí příslušného úřadu dožadujícího státu. Dožádaný stát je však na žádost dožadujícího státu povinen přijmout předběžná opatření, aby zajistil úhradu vymáhaných prostředků. Dožádaný stát může být o tomto řízení rovněž informován kteroukoliv ze zúčastněných osob. Po přijetí této informace projedná v případě potřeby dožádaný stát tuto záležitost s dožadujícím státem.

(3) Bezprostředně po přijetí konečného rozhodnutí v řízení je dožádaný, nebo dožadující stát povinen uvědomit druhý stát o daném rozhodnutí i o důsledcích, které toto rozhodnutí má pro žádost o pomoc.

ČÁST PÁTÁ ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ

Článek 24 Provádění Úmluvy

- (1) Smluvní strany jsou povinny vzájemně komunikovat za účelem provádění Úmluvy prostřednictvím svých příslušných orgánů. Příslušné orgány mohou za tímto účelem komunikovat přímo, přičemž mohou také zmocnit podřízené orgány, aby jednaly jejich jménem. Příslušné orgány dvou a více smluvních stran se mohou mezi sebou vzájemně dohodnout na způsobu použití Úmluvy.
- (2) Pokud se dožádaný stát domnívá, že použití Úmluvy by v konkrétním případě mělo závažné a nežádoucí dopady, jsou příslušné orgány dožádaného a dožadujícího státu povinny věc vzájemně projednat a snažit se vyřešit danou situaci vzájemnou dohodou.
- (3) Koordinační orgán složený ze zástupců příslušných orgánů smluvních stran bude sledovat provádění a možnosti vývoje Úmluvy, a to pod záštitou OECD. Za tímto účelem bude koordinační orgán doporučovat opatření, která by měla vést k podpoře obecných cílů Úmluvy. Konkrétně pak bude vystupovat jako fórum pro studium nových metod a postupů za účelem posílení mezinárodní spolupráce v daňových otázkách, přičemž, pokud je to vhodné, může doporučit změny a dodatky Úmluvy. Státy, které podepsaly, ale dosud neratifikovaly, nepřijaly nebo neschválily Úmluvu, se mohou účastnit jednání koordinačního orgánu jako pozorovatelé.
- (4) Smluvní strana může požádat koordinační orgán o poskytnutí stanovisek týkajících se výkladu Úmluvy.
- (5) Pokud se mezi dvěma a více smluvními stranami objeví problémy nebo pochybnosti s ohledem na provádění nebo výklad Úmluvy, pokusí se příslušné orgány těchto smluvních stran vyřešit danou záležitost vzájemnou dohodou. Tato dohoda bude oznámena koordinačnímu orgánu.
- (6) Generální tajemník OECD je povinen informovat smluvní strany i signatářské státy, které Úmluvu doposud neratifikovaly, nepřijaly nebo neschválily, o stanoviskách koordinačního orgánu podle odstavce 4 i o vzájemných dohodách přijatých podle odstavce 5.

Článek 25 Jazyk

Žádosti o pomoc a odpovědi na tyto žádosti budou vyhotoveny v jednom z úředních jazyků OECD a Rady Evropy, případně v jiném jazyku, na kterém se smluvní Státy, jichž se žádost o pomoc týká, bilaterálně dohodnou.

Článek 26 Náklady

Pokud není mezi dotčenými smluvními stranami bilaterálně dohodnuto jinak:

- a) běžné náklady vynaložené při poskytování pomoci ponese dožádaný stát;
- b) mimořádné náklady vynaložené při poskytování pomoci ponese dožadující stát.

ČÁST ŠESTÁ ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 27

Ostatní mezinárodní dohody a ujednání

(1) Možnosti pomoci poskytované podle Úmluvy neomezují a nejsou omezovány nástroji obsaženými v rámci stávajících nebo budoucích mezinárodních smluv či jiných ujednání mezi smluvními stranami případně jinými nástroji, které se týkají spolupráce v daňových věcech.

(2) Bez ohledu na odstavec 1 mohou ty smluvní strany, které jsou členskými státy Evropské unie, v rámci svých vzájemných vztahů použít možnosti pomoci podle Úmluvy, pokud umožňují širší spolupráci než možnosti, které jsou k dispozici podle platných pravidel Evropské unie.

Článek 28

Podpis a vstup Úmluvy v platnost

(1) Úmluva bude otevřena k podpisu členskými státy Rady Evropy a členskými zeměmi OECD. Podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení. Ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení budou uloženy u jednoho z deponitářů.

(2) Úmluva vstoupí v platnost k prvnímu dni kalendářního měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců od data, kdy pět států vyjádří svůj souhlas být vázán Úmluvou v souladu s odstavcem 1.

(3) Pro každý další členský stát Rady Evropy nebo členskou zemi OECD, která následně vyjádří svůj souhlas být Úmluvou vázán, vstoupí Úmluva v platnost k prvnímu dni kalendářního měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců od data uložení ratifikačních listin, listin o přijetí nebo schválení.

(4) Jakýkoliv členský stát Rady Evropy nebo členská země OECD, která se stane smluvní stranou Úmluvy poté, co Protokol, kterým se mění Úmluva, vstoupí v platnost – přičemž k podpisu bude otevřen dne 27. května 2010 (dále jen „Protokol z roku 2010“) – bude smluvní stranou Úmluvy ve znění tohoto Protokolu, pokud na základě písemného sdělení adresovaného některému z deponitářů nevyjádří odlišný záměr.

(5) Poté, co Protokol z roku 2010 vstoupí v platnost, může jakýkoliv stát, který není členem Rady Evropy nebo OECD, požádat o přizvání k podpisu a ratifikaci této Úmluvy ve znění Protokolu z roku 2010. Žádost v této věci bude adresována některému z deponitářů, který ji předá smluvním stranám. Depozitář je rovněž povinen informovat Výbor ministrů Rady Evropy a Radu OECD. Rozhodnutí přizvat státy, které požádají o to, aby se mohly stát smluvní stranou Úmluvy, bude učiněno na základě konsensu smluvních stran Úmluvy prostřednictvím koordinačního orgánu. Pro stát ratifikující Úmluvu ve znění Protokolu z roku 2010 v souladu s tímto odstavcem pak Úmluva vstoupí v platnost k prvnímu dni měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců od data uložení ratifikační listiny u jednoho z deponitářů.

(6) Úmluva ve znění Protokolu z roku 2010 bude účinná pro správní pomoc týkající se daňových období začínajících 1. lednem (včetně) roku následujícího po roce, ve kterém Úmluva ve znění Protokolu z roku 2010 nabyla pro příslušnou smluvní stranu platnosti, případně – pokud daňové období neexistuje – pro správní pomoc týkající se daňových povinností vzniklých po 1. lednu (včetně) roku následujícího po roce, ve kterém Úmluva ve znění Protokolu z roku 2010 nabyla pro příslušnou smluvní stranu platnosti. Dvě a více smluvních stran se mohou vzájemně dohodnout, že Úmluva

ve znění Protokolu z roku 2010 bude účinná pro správní pomoc týkající se dřívějších daňových období nebo daňových povinností.

(7) Bez ohledu na odstavec 6 bude ve věci daňových záležitostí zahrnujících úmyslné jednání, které podléhá soudnímu stíhání podle trestního práva dožadující smluvní strany, Úmluva ve znění Protokolu z roku 2010 účinná od data platnosti pro příslušnou smluvní stranu ve vztahu k dřívějším daňovým obdobím nebo daňovým povinnostem.

Článek 29 *Územní působnost Úmluvy*

(1) Každý stát je oprávněn v době podpisu nebo v době uložení ratifikačních listiny, listiny o přijetí nebo schválení určit území, na která se Úmluva vztahuje.

(2) Každý stát může později na základě prohlášení adresovaného jednomu z deponitářů rozšířit platnost Úmluvy na jakékoliv další území přesně stanovené v příslušném prohlášení. Na tomto území pak Úmluva vstoupí v platnost k prvnímu dni kalendářního měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců od data přijetí tohoto prohlášení deponitářem.

(3) Každé prohlášení učiněné podle některého z předcházejících dvou odstavců je možné ve vztahu k jakémukoliv území uvedenému v tomto prohlášení odvolat na základě oznámení adresovaného jednomu z deponitářů. Odvolání nabyde účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců od data přijetí tohoto oznámení deponitářem.

Článek 30 *Výhrady*

(1) Každý stát je oprávněn v době podpisu, v době uložení ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení nebo později prohlásit, že si vyhrazuje právo:

a) neposkytovat žádnou formu pomoci týkající se daní druhých smluvních stran obsažených v některé z kategorií uvedených v čl. 2 odst. 1 písm. b), a to za předpokladu, že do Přílohy A Úmluvy nezahrnul žádnou vnitrostátní daň z této kategorie,

b) neposkytovat pomoc při vymáhání daňových pohledávek nebo správních pokut týkajících se všech daní, či pouze daní uvedených v jedné či několika kategoriích uvedených v čl. 2 odst. 1,

c) neposkytovat pomoc týkající se daňové pohledávky, která již existuje k datu platnosti Úmluvy v daném státě, nebo, pokud již byla dříve uplatněna výhrada podle výše uvedených písmen a) nebo b), k datu odvolání této výhrady ve vztahu k daním v předmětné kategorii,

d) neposkytovat pomoc při doručování dokumentů týkající se všech daní, či pouze daní uvedených v jedné či několika kategoriích uvedených v čl. 2 odst. 1,

e) nepovolit doručování dokumentů prostřednictvím pošty, jak je uvedeno čl. 17 odst. 3,

f) použít čl. 28 odst. 7 výhradně pro správní pomoc týkající se daňových období začínajících po 1. lednu (včetně) třetího roku předcházejícímu roku, v němž Úmluva ve znění Protokolu z roku 2010 vstoupila pro příslušnou smluvní stranu v platnost, případně, pokud daňové období neexistuje, pro správní pomoc týkající se daňových povinností vzniklých po 1. lednu (včetně) třetího roku

předcházejícímu roku, v němž Úmluva ve znění Protokolu z roku 2010 vstoupila pro příslušnou smluvní stranu v platnost.

(2) Není možné uplatnit žádné další výhrady.

(3) Jakmile Úmluva vstoupí pro určitou smluvní stranu v platnost, je tato smluvní strana oprávněna uplatnit jednu či několik výhrad uvedených v odstavci 1, které nebyly uplatněny v době ratifikace, přijetí nebo souhlasu. Tyto výhrady vstoupí v platnost k prvnímu dni kalendářního měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců od data přijetí této výhrady jedním z deponitářů.

(4) Každá smluvní strana, která uplatnila výhradu podle odstavců 1 nebo 3, ji může zcela nebo částečně odvolat na základě oznámení adresovaného jednomu z deponitářů. Odvolání bude účinné k datu přijetí tohoto oznámení daným deponitářem.

(5) Smluvní strana, která uplatnila výhradu k ustanovení Úmluvy, nemůže požadovat provádění tohoto ustanovení jinou smluvní stranou. Pokud je však výhrada dané smluvní strany částečná, může požadovat provádění tohoto ustanovení v rozsahu, ve kterém k němu sama přistoupila.

Článek 31

Výpověď

(1) Smluvní strana je oprávněna Úmluvu kdykoliv vypovědět na základě oznámení adresovaného jednomu z deponitářů.

(2) Tato výpověď nabyde účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců od data přijetí tohoto oznámení deponitářem.

(3) Smluvní strana, která vypoví Úmluvu, bude dále vázána článkem 22 po dobu, kdy bude mít ve svém držení dokumenty nebo informace získané podle Úmluvy.

Článek 32

Deponitáři a jejich funkce

(1) Deponitář, u kterého byl uskutečněn akt podpisu, oznámení či sdělení, oznámí členským státům Rady Evropy, členským zemím OECD a všem smluvním stranám Úmluvy:

- a) každý podpis,
- b) uložení každé ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení,
- c) každé datum platnosti Úmluvy v souladu s články 28 a 29,
- d) každé prohlášení učiněné podle čl. 4 odst. 3 nebo čl. 9 odst. 3 i odvolání tohoto prohlášení,
- e) každou výhradu uplatněnou podle článku 30 a odvolání této výhrady učiněné v souladu s čl. 30 odst. 4,
- f) každé oznámení přijaté v souladu s čl. 2 odstavci 3 nebo 4, čl. 3 odst. 3, článkem 29 nebo čl. 31 odst. 1,
- g) každý akt podpisu, oznámení nebo sdělení týkající se Úmluvy.

(2) Depozitář, který obdrží sdělení nebo učiní oznámení podle odstavce 1, je povinen o této skutečnosti neprodleně informovat druhého depozitáře.

Na důkaz toho připojili řádně oprávnění signatáři k Úmluvě své podpisy.

Dáno depozitáři dne 1. června 2011 podle článku X.4 Protokolu, kterým se mění Úmluva o vzájemné správní pomoci v daňových záležitostech, v anglickém a francouzském jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost, ve dvou stejnopisech, z nichž každý bude uložen v archivu obou depozitářů. Depozitáři předají ověřený stejnopis každé smluvní straně Úmluvy ve znění Protokolu a každému státu, který se může stát smluvní stranou.